

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelvet⁽¹⁾ és különösen annak 24., 28., 167. cikkét és 168. cikkének a) pontját, hogy az átruházás időpontjában az országos közhiteles ingatlan nyilvántartásba (telekkönyv) be nem jegyzett és a kataszterbe fel nem vett ingatlanok adásvétele keretében a vevő – mint adófizetésre kötelezett személy –, aki szerződés alapján kötelezettséget vállal arra, hogy saját költségén megteszi az ezen ingatlanok közhiteles ingatlan nyilvántartásba történő első bejegyzéséhez szükséges lépéseket, az eladó számára szolgáltatást nyújt vagy a saját ingatlan beruházásához kapcsolódó olyan szolgáltatásokat vesz igénybe, amelyek tekintetében el kell ismerni a hea levonásához való jogot?
- 2) Értelmezhető-e úgy a 2006/112 irányelv, és különösen annak 167. cikke és 168. cikkének a) pontja, hogy a felperesnél – mint adófizetésre kötelezett személynél – felmerült azon költségek, amelyek olyan ingatlanok közhiteles ingatlan nyilvántartásba történő első bejegyzése alkalmával terhelik őt, amely ingatlanok tekintetében a vevőt megilleti annak joga, hogy a tulajdonjog jövőbeni átruházását követelje, és amelyeket olyan eladók ruháztak át a vevőre, amelyek az ingatlanokon fennálló saját tulajdonjogukat az ingatlan nyilvántartásba nem jegyeztették be, beruházást előkészítő tevékenységnek minősíthetők, amelyek után az adófizetésre kötelezett személyt a hea levonásához való jog illeti meg?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelvet, és különösen annak 24., 28., 167. cikkét és 168. cikkének a) pontját, hogy a felperesnél – mint adófizetésre kötelezett személynél – felmerült azon költségeket, amelyek a javára átruházott olyan ingatlanok közhiteles ingatlan nyilvántartásba történő első bejegyzése alkalmával terhelik őt, amelyek tekintetében a vevőt megállapodás alapján megilleti az a jog, hogy a tulajdonjog olyan eladók általi jövőbeni átruházását követelje, amelyek az ingatlanokon fennálló saját tulajdonjogukat az ingatlan nyilvántartásba nem jegyeztették be, az eladók részére nyújtott szolgáltatásoknak kell minősíteni egy olyan összefüggésben, amelyben az eladó és a vevő arról állapodtak meg, hogy az ingatlanok ára a telekkönyvvel kapcsolatos műveletek ellenértékét nem tartalmazza?
- 4) A 2006/112 irányelv értelmében a tulajdonjog eladó által történő jövőbeni átruházásának követeléséhez való, a vevőt megillető jog tárgyát képező, átruházott ingatlanokhoz kapcsolódó adminisztratív költségeket, nem kizárólagosan a közhiteles ingatlan nyilvántartásba történő első bejegyzés költségeit is beleértve, kötelezően az eladónak kell-e viselnie? Vagy az ezeket a költségeket – a felek megállapodása alapján – a vevő vagy az ügyletben résztvevő bármely fél viselheti, aminek következtében az érintett felet megilleti a hea levonásához való jog?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.)

2018. november 16-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-718/18. sz. ügy)

(2019/C 54/09)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Noll-Ehlers, O. Beynet meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

1. A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁽¹⁾ és a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁽²⁾ eredő kötelezettségeit, mivel nem ültette át megfelelően

— a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 21. pontját és a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 20. pontját;

- a 2009/72/EK és 2009/73/EK irányelv 19. cikkének (8) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikkének (3) bekezdését;
- a 2009/72/EK és 2009/73/EK irányelv 19. cikkének (5) bekezdését;
- a 2009/72/EK irányelv 37. cikke (1) bekezdésének a) pontját és (6) bekezdésének a) és b) pontját, valamint a 2009/73/EK irányelv 41. cikke (1) bekezdésének a) pontját és (6) bekezdésének a) és b) pontját.

2. a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A kereset a villamos energia belső piacáról szóló 2009/72 irányelvnek és a földgáz belső piacáról szóló 2009/73 irányelvnek Németországban az Energiewirtschaftsgesetz (az energiagazdálkodásról szóló törvény, EnWG) általi hiányos átültetésére vonatkozik. A Bizottság véleménye szerint az EnWG általi átültetés négy ponton nem kielégítő. Először is a vertikálisan integrált vállalkozás fogalmát, amely meghatározza, hogy mely vállalkozások tartoznak az irányelvek szétválasztási szabályai alá, csak korlátozottan ültette át a német jogba. Másodszor nem teljesen ültette át a vertikálisan integrált vállalkozáson belüli állásváltást érintő átmeneti időre vonatkozó szabályokat. Harmadszor csak korlátozottan ültette át azokat a szabályokat is, amelyek tiltják a vertikálisan integrált vállalkozás bármely részéhez fűződő bizonyos érdekek fennállását vagy az attól kapott pénzügyi előnyöket. Végül az EnWG-ben a hatáskörök kijelölése sérti a nemzeti szabályozó hatóság olyan kizárólagos hatásköreit, mint amelyeket az irányelvek előírnak.

A Bizottság véleménye szerint ez a 2009/72/EK irányelv 2. cikke 21. pontjának és a 2009/73/EK irányelv 2. cikke 20. pontjának, a 2009/72/EK és 2009/73/EK irányelv 19. cikkének (8) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikke (3) bekezdésének, a 2009/72/EK és 2009/73/EK irányelv 19. cikke (5) bekezdésének, valamint a 2009/72/EK irányelv 37. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (6) bekezdése a) és b) pontjának, illetve a 2009/73/EK irányelv 41. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (6) bekezdése a) és b) pontjának a megsértését valósítja meg.

⁽¹⁾ HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.

⁽²⁾ HL 2009. L 211., 94. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 97. o.

Az Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország) által 2018. november 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ferrari S.p.A. kontra DU

(C-720/18. sz. ügy)

(2019/C 54/10)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Ferrari S.p.A.

Alperes: DU

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt a kérdést, hogy jellege és mértéke szerint tényleges-e egy olyan védjegy használata a 2008/95/EK irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet egy tág áru kategória – a jelen esetben szárazföldi járművek, különösen autók és azok alkatrészei – tekintetében lajstromoztak, de ténylegesen csak egy különleges piaci szegmensben – a jelen esetben magas árfekvésű luxus sportkocsik és azok alkatrészei tekintetében – használnak, a lajstromozott áru kategória piacának egésze alapján kell megítélni, vagy a különleges piaci szegmenst lehet alapul venni? Amennyiben a használat megfelelő a különleges piaci szegmensben, fenn kell-e tartani a védjegyoltalmat a védjegyoltalom megszűnésének megállapítására irányuló törlési eljárásban e piaci szegmens tekintetében?